

bieniach w działalności stowarzyszeń, przewidzianych w § 1.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się również do związków stowarzyszeń, jeśli te związki odpowiadają warunkom § 1, nawet gdy do związku należą stowarzyszenia nie objęte przepisem § 1.

§ 5. Warunkiem zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia jest zawiadomienie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej przez biskupa diecezjalnego o udzieleniu przezeń zgody na założenie stowarzyszenia lub aprobaty dla stowarzyszenia już istniejącego.

Warunek ten uważa się za spełniony także, gdy, przy zgłoszeniu stowarzyszenia lub przy wniesieniu podania o rejestrację do właściwej władzy administracyjnej, zostanie złożony dokument, stwierdzający zgodę lub aprobatę biskupa diecezjalnego.

§ 6. Stowarzyszenia obecnie istniejące zgodnie z przepisami w dacie ich powstania obowiązującymi, a podpadające pod przepis § 1, będą korzystały z przepisów rozporządzenia niniejszego, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia jego w życie uczynią zadość wymaganiom § 5; do upływu zaś tego czasu mogą uprawiać nadal swą działalność.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

73.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW,

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o wynagrodzeniu Prezesów i członków Trybunału Kompetencyjnego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. o Trybunale Kompetencyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 126, poz. 897) zarządza się co następuje:

§ 1. Prezesi Trybunału Kompetencyjnego pobierają przez czas swego kadencyjnego urzędowania dodatek do swego uposażenia sędziowskiego w wysokości 200 zł miesięcznie.

§ 2. Prezesi i członkowie Trybunału Kompetencyjnego otrzymują wynagrodzenie za obecność tak na rozprawach, jak na posiedzeniach niejawnych Trybunału w wysokości 30 zł za każde posiedzenie.

§ 3. Zamiejscowi członkowie Trybunału Kompetencyjnego otrzymują nadto zwrot kosztów podróży i kosztów pobytu w miejscu siedziby Trybunału według zasad, ustalonych dla obliczania należności za podróże służbowe sędziów grupy uposażenia I.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1926 r. o wynagrodzeniu Prezesów i członków Trybunału Kompetencyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 698).

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

74.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1934 r.

o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionem art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) zarządza się co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, nazywanego w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego „P. K. P.“, etatowi, stali i praktykanci, jako też pozostałe po nich wdowy i sieroty, mają prawo do zaopatrzeń według zasad określonych rozporządzeniem niniejszym.

(2) W postanowieniach wspólnych dla wszystkich kategorii pracowników, nazywa się w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego pracowników etatowych, pracowników stałych i praktykantów — pracownikami.

(3) Emerytem w rozumieniu rozporządzenia niniejszego jest były pracownik, który przez rozwiązanie stosunku służbowego nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

Wysługa emerytalna.

§ 2. (1) Do wysługi emerytalnej zalicza się bez opłaty następujące okresy: